

minister at bestemme andre Forhold vedrørende denne Subvention. Jeg synes, at dette Forslag gif saa fuldstændigt i det uviste, at man ikke kunde have nogen Mening, om det vilde medføre et Gode eller ikke, og derfor erklærede jeg paa egne og mine Partifællers Vegne, at hvis der skulde sluttes Forlig paa et saadant Grundlag, saa gif vi ikke med dertil. Jeg er derimod gaaet med til denne Fællesindstilling. Jeg skal imidlertid tillade mig at benytte Lejligheden til at sige, at jeg langtfra har gjort det med Glæde, idet jeg i højeste Grad maa beklage det Resultat, Fællesudvalget er kommet til, det er i Virkeligheden en negativ, en Nej-Teori, som her er sat i Højfædet. Da det imidlertid ikke har været mig som et ganske lille Mindretal muligt at forhindre det eller at sætte noget som helst andet igennem, er jeg gaaet med til denne Indstilling, skønt jeg, som sagt, i højeste Grad misbilliger den og beklager, at det er endt saaledes. — Jeg skal derefter tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger over for det ærede Medlem for Frederiksborg (S. Hage). Det forekom mig, at disse Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem, ere Stød i Krigstrømpeten, Udtalelser, som ere i højeste Grad ubæstende over for det Parti, jeg tilhører. Det ærede Medlem mente, at vi repræsenterede Hadet, at det var Hadets Evangelium, vi forkyndte. Det kan det ærede Medlem jo gerne kalde det. Men hvad repræsenterer saa det ærede Medlem? Efter min Mening repræsenterer han her den krasseste Militarisme i Tinget, og Militarismen forekommer mig just ikke at være Fredens eller Kærlighedens Evangelium. Derfor synes jeg ikke, at det ærede Medlem har nogen Ret til at bebrejde os det Standpunkt, vi repræsenterer. Jeg skal imidlertid indrømme ham, at jeg ikke har noget imod at vedgaa, at vi over for Militarismen repræsenterer Hadets Evangelium, og jeg vil ønske, at Hadet overfor Militarismen maa vokse sig saa stærkt her i vort Land, at Militarismen maa blive flaaet ned. Det vil jeg haabe. Det ærede Medlem kan ikke forlange, at vi skulle se med ventlige Øjne paa saadanne Medborgere, som raade over stor Magt og stor Rigdom og dog samtidig gaa med til at nægte fulne Børn at blive beispiste. Derfor synes jeg, at det ærede Medlem ingen som helst Ret har til at bebrejde os noget i den Hen-

sende. Den Politik, vi føre, er et Forsvar for de smaa og fortrykte i Samfundet, og det er en Politik, som jeg haaber vil sejre til Trods for den Modstand, det ærede Medlem og hans Parti vil udøve over for os.

Ordføreren (C. Hage): Til det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) skal jeg sige, at han selvsjældelig har Ret i, at et Samarbejde mellem de forskellige Partier, hvis det skal bære Frugt, forudsætter, at vi ere i Stand til at møde hinanden i Forstaaelse om at naa positive Resultater paa dette eller hint Omraade, hvorom det nu maatte dreje sig. Selvfølgelig er det ikke tilstrækkeligt at kunne opnaa det Udbytte af vore Forhandlinger, at vi formaa hver fra sin Side at hindre hinanden i at gennemføre noget. Men det maa jo vel erindres, at først staa vi ved Begyndelsen til Slutningen paa en Periode, der har været en halv Snes Aar, og i hvilken den forfatningsmæssige Ret her i Landet har været sat fuldstændig til Side. Derfor, den første Betingelse, som maa fremhæves, for at vi fra de forskellige Sider med Nytte kunne forsøge at arbejde sammen, er den, at vi naare Respekt for hinandens Ret. Kun naar denne, den første, den mest elementære Forudsætning er til Stede, kunne vi vente, at Samarbejdet vil bære Frugt. Jeg maa ogsaa minde om, at dette Ting, saa vel ved denne Lejlighed som i øvrigt hver Gang, der tidligere har været Uenighed om Finansloven, aldrig et gaaet et Skridt ud over sin forfatningsmæssige Ret. I 1885, da Indledningen blev gjort til de 9-aarige provisoriske Tilstande, havde Folketinget ikke strøget en eneste Post, som det ifølge bestaaende Love eller bestaaende Organisationer var forpligtet til at respektere. Ganske det samme er Tilfældet i Aar, hvor der i øvrigt, hvad enhver ved, er givet en overordentlig rundelig Finanslov med en Mængde ny Bevillinger, som yde Bidrag til Fremme af mange forskellige Formaal, som hidtil kun delvis eller slet ikke have fundet deres Plads paa Finansloven. Derom maa det ærede Medlem kunne føle sig forvisset, at saa længe de Altskuelser, som nu ere de raadende, have Herredømmet her i Tinget, saa længe vil der fra dette Tings Side ikke blive gjort Forsøg paa at desorganisere det bestaa-